

OLYMPISCHE ZWEMWETENSWAARDIGHEDEN

❖ Zwemmen is vanaf 1896 niet meer weg te denken uit de Olympische Spelen.

In dat jaar werden de races gehouden in de Baai van Zea nabij Piraeus, de haven van Athene. Deelnemers, die aan warm water gewend waren, schrokken wel van de koude in open zee. De eerste kampioen was de Hongaar Alfred Hajos, die op 11 april in ijskoud water, hij had zijn lichaam met een dikke laag vet ingesmeerd, de 100 yards vrije slag op zijn naam bracht. Ook was er een zwemnummer voor matrozen (!), de 100 yards vrijeslag.

De eerste kampioen bij de vrouwen, ter gelegenheid van de invoering van het dameszwemmen in 1912, Stockholm, was Fanny Durack uit Australië op de 100 meter vrije slag.

❖ De eerste Olympische races in een wedstrijdbad vonden plaats in 1908 toen een 100 yards bad was aangelegd in het Londense White City stadion, omzoomd door de atletiekbaan. Tevoren waren de wedstrijden gehouden in open zee (1896, 1906) in de rivier de Seine (1900) en in een kunstmatig meer (1904). De eerste keer dat er een 50 meter bad was staat voor 1924 genoteerd en het eerste overdekt bad was in Londen in 1948.

❖ In Antwerpen, 1920, won de Amerikaanse Ethelda Bleibtrey alle zwemnummers (3) bij de vrouwen t.w. de 100 en 300 meter vrijeslag en de 4x100 meter vrijeslag. Inclusief de voorrondes zwom ze 5 keer en ook 5 wereldrecords. Er werd gezwommen in een estuarium, een zwembad in de Schelde, met brak en modderig water.

In 1919 was zij gearresteerd voor naaktzwemmen aan de stranden van Manhattan. Zij had haar kousen uit gedaan, voordat ze te water ging.

❖ In St. Louis, 1904, was Emiel Rausch (Duitsland) de laatste zwemmer die een Olympische titel won (op de 880 yards en bovendien op de mijl) door gebruik te maken van de ouderwetse zijslag.

❖ De start op de Spelen van St. Louis, 1904, geschiedde van een soort vlot, dat het gewicht van 6 tot 8 personen niet goed kon dragen. Het ding was zo glad, dat menig zwemmer bij de start onderuit ging en op zijn rug te water ging in plaats van voorover.

Bij die spelen waren de kamprechters het niet eens, wie de 50 yards vrijeslag gewonnen had, de Hongaar Zoltá Halmay of de Amerikaan Scott Leary. De voorzitter liet over zwemmen. De Hongaar won met duidelijk verschil.

❖ De Amerikaan Johnny Weissmuller won in Parijs, 1924, op een dag 3 medailles. 2 Gouden bij met zwemmen en 1 bronzen bij het waterpolo.

❖ In Parijs, 1924, lag de 16 jarige Nederlandse Marie Baron vele seconden voor op haar tegenstanders op de 200 meter schoolslag, maar werd gediskwalificeerd. Zij had het keerpunt maar met 1 hand aangetikt. In 1928, in Amsterdam, greep ze de revanche met 2 handen aan en behaalde een zilveren medaille.

❖ Op de Olympische spelen van Parijs, 1900, waren ook de disciplines, 200 meter zwemmen met hindernissen, daarbij moesten de zwemmers duiken onder en klimmen over een drietal schuiten die in de baan waren vast gelegd, dat door de Australiër Frederick Lane werd gewonnen in 2.38.4 en het onderwaterzwemmen, dat gewonnen werd door de Fransman Charles de Vendeville, die in 68.4 seconde, 60 meter aflegde. De Deen Peder Lykkeberg bleef langer onder water, 90 seconden, maar legde maar 28,5 meter af. De puntentelling was : 1 punt voor elke seconde onder water en 2 punten voor elke meter onder water. Vriend Peder kwam iets te kort.

❖ De eerste man die met succes een Olympische titel verdedigd heeft was Charles Daniels (Verenigde Staten) op de 100 meter vrije slag in 1908 in Londen.

De eerste vrouw die dit presteerde was Martha Norelius (Verenigde Staten) in 1928, in Amsterdam, op de 400 meter vrije slag.

❖ Dawn Fraser (Australië) in 1956, 1960 en 1964 en Kristina Egerszigi (Hongarije) 1988, 1992 en 1996 verdedigden hun Olympische titels 3 keer met succes op rij, op respectievelijk de 100 meter vrije slag en de 200 meter rugslag.

❖ De Amerikaan Michael Phelps verdedigde zijn Olympische titels zowel op de 100m vlinderslag, als op de 200m wisselslag 3 keer met succes, in 2004, 2008 en 2012.

❖ De jongste gouden medaille winnares op de Olympische Spelen is Lilian “Pokey” Watson (Verenigde Staten) als lid van de 4x100 meter vrije slag estafetteploeg in Tokyo, 1964, op de leeftijd van 14 jaar en 96 dagen.

De jongste gouden medaille winnares op een individuele zwemafstand, was Kristina Egerszigi (Hongarije), zij won in Seoel, 1988, goud op de 200 meter rugslag toen zij amper 14 jaar oud was en 45 kg woog.

De jongste gouden medaille winnaar (in welke Olympische sportaard dan ook) was Kusuo Kitamura (Japan) met zijn 14 jaar en 309 dagen toen hij in Los Angeles, 1932, de 1500 meter won.

Inge Sörensen (Denmarken) werd de jongsbekende medaillewinnaar (ongeacht sekse) in welke Olympische sport dan ook, toen ze brons won op de 200 meter borstslag in Berlijn, 1936, welgeteld 12 jaar en 24 dagen oud.

❖ De oudste man aan wie Olympisch zwemgoud is uitgereikt is Louis Handly (Verenigde Staten) met zijn 30 jaar en 206 dagen als lid van de winnende estafetteploeg voor de 4x50 yards in St Louis, 1904. De oudste winnaar van Olympisch goud op een individueel zwemnummer is de Rus Vladimir Salnikov, die op 28 jarige leeftijd de 1500 meter vrijeslag won in Seoel, 1988.

De oudste vrouwelijke Olympisch zwemkampioene was Ursula Happe (Duitsland), 30 jaar en 41 dagen toen ze in Melbourne, 1956 de 200 meter borstslag won.

❖ De oudste winnaar van een zwemmedaille was William Henry (Groot-Brittannië), op het nippertje als vervanger ingezet bij de 4x250 meter estafette in Athene, 1906 (tussen Spelen), op de leeftijd van 46 jaar en 301 dagen.

De oudste vrouw die een medaille haalde was de Amerikaanse Dara Torres. Zij won in Peking 2008, op de 50 meter vrijeslag het zilver, in de leeftijd van 41 jaar en 124 dagen. Zij deed aan 5 Olympisch Spelen mee. 1996 en 2004 heeft zij overgeslagen. 2 Keer heeft zij een succesvolle comeback gemaakt. Zelfs toen ze als 39 jarige haar eerste kindje kreeg. In Peking sloot ze haar 24 jarige zwemcarrière af.

❖ Het eerste Nederlandse medaille was voor Joannes Dros, in Parijs, 1900. Hij haalde brons op de 200 yards rugslag.

Het eerste medaille bij de vrouwen en meteen het gouden was voor Maria (zus) Braun, in 1928 in Amsterdam op de 100 meter rugslag.

Het eerste gouden medaille bij de mannen kwam, 100 jaar na het eerste medaille, op naam van Pieter van den Hoogeband in Sidney, 2000, op de 100 meter vrijeslag.

❖ In 1968, Mexico, was de Amerikaanse Debbie Meyer de eerste zwemster die op Spelen 3 gouden medailles haalde op 3 individuele zwemnummers, de 200 en 400 en de 800 meter vrijeslag.

In Munchen, 1972, was de Amerikaan Mark Spitz de eerste zwemmer die op de Spelen niet 3, maar 4 gouden medailles haalde op 4 individuele zwemnummers, de 100 en 200 meter vrijeslag en de 100 en 200 meter vlinderslag.

In Seoel, 1988, was de Oost Duitse Kristin Otto de eerste zwemster die op de Spelen 4 gouden medailles haalde in 4 individuele zwemnummers, 50 en 100 meter vrijeslag, 100 meter rugslag en 100 meter vlinderslag.

In Peking, 2008, was de Amerikaan Michael Phelps de eerste zwemmer die op de Spelen 5 gouden medailles haalde in 5 individuele zwemnummers, 200 meter vrijeslag, 100 en 200 meter vlinderslag en de 200 en 400m wisselslag.

❖ De Amerikaanse Dara Torres behaalde 4 medailles op één zwemonderdeel, de 4x100 meter vrijeslag, Zij won 3 gouden en 1 bronzen plak, op de Spelen van 1984, 1988, 1992 en 2000.

Haar landgenoot Jenny Thompson deed het nog beter, door zelfs 2 keer 4 medailles op één zwemonderdeel te halen, te weten, 4x100 meter vrijeslag en de 4x100 meter wisselslag. Beide keren won zij 3 gouden en 1 zilveren plak.

❖ De Amerikaan Michael Phelps heeft de meeste gouden medailles bij de mannen. Op 3 Olympische Spelen won hij er 18. In 2004 won hij op 100 en 200 meter vlinderslag, 200 en 400 meter wisselslag, 4x200 meter vrijeslag en op de 4x100 meter wisselslag. In 2008 won hij de 100 en de 200 meter vlinderslag, 200 en 400 meter wisselslag, de 200m vrijeslag, de 4x100 meter vrijeslag, de 4x200 meter vrijeslag en 4x100 meter wisselslag. In 2012 won hij de 100m vlinderslag, de 200m wisselslag, 4x200m vrijeslag en de 4x100m wisselslag

Bij de vrouwen is dat de Amerikaanse Jenny Thompson met 8 gouden medailles. Jenny deed dat in 3 Olympische Spelen en dan allen maar in estafettes, in 1992 op de 4x100 meter vrij en de 4x100 meter wisselslag, in 1996 op de 4x100 meter vrijeslag, 4x100 meter wisselslag en de 4x100 meter vrijeslag, en in 2000 op 4x100 vrijeslag, 4x100 meter wisselslag en de 4x200 meter vrijeslag.

❖ De meeste individuele gouden medailles bij de mannen staat op naam van de Amerikaan Michael Phelps met 11 stuks, op de 100 en 200 meter vlinderslag, de 200 en 400 meter wisselslag in 2004. In 2008 won hij de 100 en 200 meter vlinderslag de 200 en 400 meter wisselslag en de 200 meter vrijeslag., in 2012 won hij 100m vlinderslag en de 200m wisselslag De meeste individuele gouden medailles bij de dames staat op naam van de Hongaarse Krisztina Egerszegi met 5 stuks, op 100 meter rugslag, de 400 meter wisselslag in 1992 en de 200m rugslag in 1988, 1992 en 1996.

❖ De meeste medailles bij de heren, met 22 stuks, staat op naam van de Amerikaan Michael Phelps, die naast zijn 18 gouden, ook nog in 2004 brons haalde op de 200m vrijeslag en op de 4x200 meter vrijeslag, in 2012 zilver op de 200m vlinderslag en op de 4x100m vrije slag.

De meeste medailles bij de vrouwen staat, met 12 stuks, op naam van de Amerikaanse Jenny Thompson, die naast de 8 gouden, ook nog in 1992 zilver haalde op de 100 meter vrijeslag, in 2000 brons op 100m vrijeslag, en in 2004 zilver op de 4x100 meter vrijeslag en de 4x100 meter wisselslag.

❖ De meeste medailles overall op de Olympische Spelen bij de mannen staat met 22 op naam van de Amerikaan Michael Phelps.

Bij de vrouwen staat dat met 18 op naam van Oekraïense turnster Larissa Semjonova Latynia.

❖ Tijdens de Spelen in Los Angeles, 1984, won zowel Carrie Steinseifer als Nancy Hogshead (beiden uit de Verenigde Staten) een gouden medaille op de 100 meter vrije slag in 0.55.92.

Tijdens dezelfde Spelen deed zich nog een opmerkelijk incident voor. Thomas Fahrner (Duisland) zwom in de B-finale van de 400 meter vrije slag een snellere tijd, en tevens een nieuw Olympisch record, dan de winnaar van de gouden medaille (A-finale) George DiCarol (Verenigde Staten)

❖ De kleinste marge bij een Olympische zwemoverwinning was die van Gunnar Larsson (Zweden) die in Munchen, 1972, in een perfecte dead-heat, met twee-duizendste van een seconde Tim McKee (Verenigde Staten) versloeg op de 400 meter wisselslag individueel. De tijden waren 4:31.981 tegen 4:31.983, oftewel 3 millimeter, ongeveer de lengte die een vingernagel in 3 weken groeit. Als een jaar later bij een schoonmaakbeurt de banen worden nagemeten, blijkt dat de baan van Tim Mc Kee een paar millimeter langer te zijn. De FINA besloot daarop bij de tijdmeting geen gebruik meer te maken van 100ste van seconden en tijdgelijke ex aequo te plaatsen.

In Tokyo, 1964, was er een nog kleiner verschil tussen de nummers 3 en 4, toen Hans-Joachim Klein (Duitsland) de bronzen medaille kreeg, omdat de klokken aanwezen dat hij één-duizendste seconde sneller was geweest op de 100 meter vrijeslag, dan de Amerikaan Gary Ikman, beiden 0.54.0 Dit leidde overigens tot een reglementswijziging bij het internationale

wedstrijdzwemmen: tegenwoordig is de plaatsing op de honderdste, niet de duizendste seconde nauwkeurig. De 2 boven gemelde uitslagen zouden nu als onbeslist worden aangemerkt.

❖ In Rome, 1960, was er een nog moeilijkere beslissing toen Lance Larson (Verenigde Staten) op de 100 meter vrijeslag een één-tiende seconde snellere tijd (hand geklokt) kreeg afgedrukt dan John Devitt (Australië), maar de jury de Australiër niettemin bovenaan zette. Dat bleef de uitslag, ondanks protesten. In Rome was het de laatste keer dat er hand geklokt werd.

❖ Op de Spelen van Stockhom, 1912, misten de 3 beste 100 meter zwemmers van de Verenigde Staten de halve finales, omdat hun gezegd was dat die niet gezwommen zouden worden. Na protesten kregen ze te horen dat, als ze in een extra-wedstrijd met een snellere tijd uit de bus zouden komen dan de langzaamste succesvolle semi-finalist, ze toch toegang tot de finale zouden krijgen. De zeer talentrijke Hawaïaanse zwemmer Duke Kahanamoku maakte zich hier zo kwaad over dat hij het wereldrecord brak en vervolgens de eindstrijd won.

❖ In Antwerpen, 1920, moest de finale 100 meter vrijeslag worden overgezwommen nadat de Australiër William Herald zich had beklaagd over hinderen door Norman Ross (Verenigde Staten). Dit was nog in de tijd vóór er met baanafscheidingen werd gezwommen. Kahanamoku won de finale in tweede instantie, maar in een tijd die 1 seconde langzamer was dan de eerste keer. Wel werd zijn tijd van de eerste finale, 0.60,4 seconde, erkend als wereldrecord.

❖ Kahanamoku was de eerste van een hele serie grote zwemkampioenen uit Hawaï en een van de eerste Amerikanen die gebruik maakte van de crawlslag. Geboren als lid van de koninklijke familie op Hawaï dankte hij zijn naam "Duke" aan een bezoek dat de hertog van Edinburgh, jongere zoon van koningin Victoria, toentertijd aan het eiland bracht. Hij was een van de pioniers van het surfen, speelde in een 13 Hollywood films, werd verkozen tot sheriff van Honolulu, en werd de oudste man met een individuele gouden medaille voor zwemmen in Antwerpen, 1920, toen hij al 5 dagen voorbij zijn 30ste was. Een standbeeld van hem staat op het Waikiki Beach.

Op de spelen van Stockholm, 1912, lag hij op 100 meter vrijeslag lag hij zo ver voorop dat hij halverwege stopte om de rest van het deelnemersveld te aanschouwen. Desondanks won hij met 2 meter voorsprong.

Als hij in 1911 een wereldrecord zwemt meldt de Amateur Athletic Union uit New York hem: "Onaanvaardbaar. Niemand zwemt zo snel. De Hawaïaanse kamprechters zouden beter chrono's gebruiken dan wekkers".

❖ In Londen, 1908, won de Duitse Bankier Arno Bieberstein de allereerste 100 meter rugslag in 1.24.6, een wereldrecord. Werd zijn tijd met een glimlach aangezien, zijn zwemstijl was het aankijken helemaal niet waard. De Duitser zwom een soort schoolslag, maar dan op de rug.

❖ Heel wat Olympiërs gingen later bij de film, onder andere de Amerikaan, van Roemeense Afkomst, Johnny Weissmuller die in 1924-1928 5 gouden medailles won en daarna de beroemdste "Tarzan" werd. Die rol speelde hij 12 keer.

Ook Eleanor Holm, de rugslagkampioen van Los Angeles, 1932, bracht haar fraaie verschijning op het witte doek. Als Jane speelde zij in vele "Tarzan films".

In Berlijn, 1936, werd zij door haar eigen teamleider uitgesloten voor de spelen, omwille van haar champagneperikelen. Haar slogan was: "Ik train op kaviaar en champagne".

Holms forse ploeggenoot Clarence "Buster" Crabbe, kampioen op de 400 meter vrije slag in Los Angeles, 1932, speelde later "Flash Gordon" en "Buck Rogers" in avonturenseries voor kinderen.

❖ Op de Spelen van Berlijn, 1936, won onze landgenote Nida Senff de gouden medaille op de 100 meter rugslag, voor haar landgenote Rie Mastenbroek. Onderweg had ze echter een keerpunt gemist, maar zij zwom terug (kostte haar zeker 5 seconden) tikte aan en won nog met 0.3 seconde voorsprong.

Tijdens deze spelen won Nederland 4 van de 5 dames zwemonderdelen.

❖ Gertrude Ederle (Verenigde Staten) en Greta Andersen (Denemarken) die respectievelijk

in 1924 (4x100 meter vrijeslag) en 1948 (100 meter vrijeslag) goud wonnen, vestigden beiden later Kanaalrecords.

❖ Mexico's eerste gouden medaille zwemmer, Felipe Munoz, die in Mexico, 1968, de 200 meter borstslag won, droeg de bijnaam "Tibio" wat "lauw" betekent. Dit sloeg niet op zijn temperatuur, maar op het feit dat zijn vader kwam uit Aguascalientes (heet water) en zijn moeder uit Rio Frio (Koude rivier).

❖ De Duitser Michael Gross, winnaar van 2 gouden medailles in Los Angeles, 1984, op de 100 meter vlinderslag en 200 meter vrijeslag en de 200 meter vlinderslag in Seoel, 1988, had de bijnaam, "De Albatros", vanwege zijn span en reikwijdte van 2 meter 27 bij een lengte van 2 meter 02. Toen de 16 jarige vanwege de boycot niet aan de spelen van Moskou, 1980, kon deelnemen nam de Zweed Pär Arvidson de 100 meter vlindergoud voor zijn rekening met een recordtijd van 0.54.92. De dag erna zwom Michael in Toronte met een tijd van 0.54.69 dat weer uit de boeken.

❖ Een van de duidelijkste voorbeelden van de volstreckte heerschappij van één zwemnatie deed zich voor bij de damesnummers op de Spelen van Montreal, 1976, en in Moskou, 1980 (echter beïnvloed door de boycot van Moskou door een aantal landen). Van de 13 onderdelen won Oost-Duitsland er 11 en veroverde in Moskou een totaal van 24 medailles op de individuele nummers, waar er maximaal 33 te winnen waren.

In Montreal, 1976, wonnen de Amerikanen bij de heren 12 van de 13 gouden plakken (de Brit David Wilkie doorbrak de hegemonie door de 200 meter schoolslag te winnen) en haalde 28 van de 39 medailles binnen.

In Melbourne, 1956, winnen de Australiërs alle 7 vrijeslag nummers, zowel bij de dames als heren. 5 Individuele en 2 estafettes.

❖ In Los Angeles, 1932, tikten Japanse zwemmers als eerste en tweede aan op 4 van de 5 individuele herennummers, en ze zwommen de estafette nog als toegift.

In Londen, 1948, domineerde de Verenigde Staten evenzo op de heren nummers.

❖ De Australiër David Egmont Theille won in Melbourne, 1956, de 100 meter rugslag, 4 jaar later overigens nog eens. Enkele officials hadden tijdens de voorronde opmerkingen over zijn keerpunt en vroegen hem daar een demonstratie van te geven. Dat weigerde hij pertinent.

❖ De Amerikaan Allen Stark won in Londen, 1948, de 100 meter rugslag. Maar zijn Olympisch goud had aan een zijden draadje gehangen, of beter gezegd aan een koordje. Enkele seconden voor de start begaf het koordje van zwembroek het en zakte af.. Hij schreeuwde naar de starter niet te starten en die gaf hem de mogelijkheid een nieuwe zwembroek aan te doen.

❖ Onze landgenote Nel van Vliet winnares van de 200 meter schoolslag in Londen, 1948, had problemen bij inschrijvingen voor internationale wedstrijden. Haar vader had haar geboorte vergeten aan te melden bij de burgerlijke stand.

❖ In Londen, 1948, werd de Deense Greta Anderson onwel op de 400 meter vrijeslag. Zij werd van de verdrinkingsdood gered door een Amerikaanse en Hongaar die het bad indoken.

De Australiër Mike Wenden had hartproblemen met de grote hoogte in Mexico, 1968. De winnaar van de 100 en 200 meter vrijeslag verloor het bewustzijn na de finale op de 200 meter vrijeslagen en zonk naar de bodem van het bad. Zijn teammaat Bob Windle haalde hem weer terug boven.

❖ Toen Antony Nesh (Suriname) in Seoel 1988 op toren hoge favoriet Matt Biondi versloeg op de 100 meter vlinderslag, bleek de organisatie niet te beschikken over een officieel Surinaams volkslied.

❖ In Munchen, 1972, had de Amerikaan Mark Spitz een soort uithoudingsrecord op zijn naam, door in 8 dagen 15 wedstrijden te zwemmen. Hij deelt dat record met zijn landgenoot Matt Biondi, die dat deed in Seoel, 1988. Hun landgenoot Michael Phelps maakte ook met dit record korte metten, in Peking, 2008, zwom hij 18 wedstrijden in 8 dagen.

De Amerikaanse Sherley Babashoff verbeterde dat kunststukje in Montreal, 1976, door 16 wedstrijden te zwemmen in 8 dagen.

In Munchen, 1972, droeg zij en haar landgenoot Sandra Neilson, de latere nummers 2 en 1 van de 100 meter vrijeslag, voorafgaand aan het toernooi een T-shirt met de provocerende tekst: "All that glitter is not Go(u)ld". De Australische Shane Gould was topfavoriete en werd gezien als de evenknie van Mark Spitz.

Haar bijnaam "Surly Shirly" (bitsige Shirly) dankte zij aan het feit, dat zij er niet voor terug deinsde de Oost-Duitse zwemsters publiekelijk van doping te beschuldigen.

De Amerikaan Michael Phelps was in Peking, 2008, baas boven baas door in 9 dagen 18 wedstrijden te zwemmen.

❖ Eric "The Eel" Moussambani uit Equatoriaal Guinea maakte in Sidney, 2000, geschiedenis op de 100 meter vrijeslag. Hij was de traagste zwemmer ooit op de spelen.

Het begon met een valse start en diskwalificatie van zijn tegenstanders, een Keniaan en een Tadjikistaan. De laatste 20 meter van zijn race dreigde hij te verdrinken. Ehbo-ers stonden langs het basis om hem te redden.

❖ De Rus Vladimir Salnikof won in Moskou, 1980, de 1500 meter vrijeslag en doorbrak de magische grens van 15 minuten, 14.58.27. "Het Monster van de Golven" won in de periode tussen 1977-1986 maar liefst 71 finales op de 1500 meter vrijeslag.

De Australiër Kieren Perkins verpulverde in Barcelona, 1992, het jarenlange record op de 1500 meter vrijeslag en bracht naar 14.43.48. Hij zwom elke 100m onder de 59 seconden.

❖ Op de spelen van Tokyo, 1960, zwom een Russische zwemmer heel erg traag de 400 meter vrijeslag. Een official van het Russische team sommeerde de zwemmer het bad te verlaten. De reactie van de zwemmer: "Ik ben ingeschreven voor de 4x100 meter wisselslag. Mijn ploegleider verplichtte mij ook de 400 meter vrijeslag te zwemmen. Daar zag ik het nut niet van in".

❖ In Seoel, 1988, won de Japanner Daiki Suzuki de 100 meter rugslag, door de torenhoge favoriet de Amerikaan David Berhoff te verslaan. Berkhoff, die de aanzet gaf tot de revolutionaire onderwatertechniek met de zogehete "Berkhoff Lancering", werd met eigen wapens verslagen.

❖ De Rus Denis Pankratov, "De Duikboot", dankte zijn bijnaam aan zijn fenomenale onderwatertechniek, die hem in staat stelde heel lang onder water te blijven en een hoge snelheid te ontwikkelen. Mede door zijn toedoen besloot de FINA het onderwaterzwemmen enigszins aan banden te leggen. Voortaan mocht men na de start en keerpunt niet lager dan 15 meter onder water te zwemmen. In Atlanta, 1996, won hij zowel de 100 als de 200 meter vlinderslag en ook zilver op de 4x100 meter wisselslag, met zijn techniek.

❖ Toen de Fransman Boiteux de 400 meter vrijeslag won in Helsinki, 1952, stortte een corpulente heer zich in het water om hem te omhelzen. Journalisten schoten toe en vroegen: "Coach, teamchef, minister misschien?" Stralend riep de man: "Papa!"

❖ De Belg Fred Deburghgraeve had in Barcelona, 1992, de lachers op zijn hand, toen hij voor het startschot van de startblok in het water gleed. In 1996 haalde hij zijn gram door op de 100 meter schoolslag het eerste goud voor België binnen te halen.

❖ Van de Olympische records (16 bij de mannen en 16 bij de vrouwen) zijn er 30 in Peking, 2008, gevestigd, waarvan 26 in de finales met 19 wereldrecords.

Twee zijn er, na Peking, blijven staan van Sidney 2000, namelijk de 400 meter vrijeslag van Ian Thorpe en de 100 meter vlinderslag van Inge de Bruin.

Van de 32 Olympische records, na Londen, (andere badkleding) zijn er 15 in handen van Amerika, 5 voor China, 3 heeft Australië er. Nederland 2 met Frankrijk. 1 Record staat op naam van Brazilië, Hongarije, Zimbabwe Engeland, en Zuid Afrika.

❖ Voor Michael Phelps was zijn overwinning op de 100 meter vlinderslag en evenaring van het record van Mark Spitz, 7 gouden plakken, wel van bijzondere kwaliteit. Als de Serviër Milorad Cavic, die de hele race op kop lag, zijn laatste slag heeft gemaakt en naar de finish uitdrijft, moet Michael nog een hele slag maken. Door de hoge snelheid van zijn laatste slagen lukt het nog net, 0.50.58 tegen 0.50.59.

❖ Michael Phelps mag Jason Lezak wel heel dankbaar zijn. Voor zijn 8ste gouden medaille had Michael op de 4x100 meter wisselslag het niet meer in eigen handen. Als de laatste Amerikaanse zwemmer, Jason Lezak, te water gaat, voor de 100 meter vrijeslag, heeft hij een duidelijke achterstand op de Australiër en winnaar van het Olympisch zilver op de 100m vrije slag, de Australiër Eamon Sullivan. Toch redt hij het met 0.7 seconde verschil en bezorgt Michael zijn 8ste medaille.

Op de 4x100 meter vrijeslag zorgde Jason Lezak ook voor Michaels medaille. Als laatste zwemmer van de estafette gaat hij, met achterstand, te water tegen de winnaar van het goud op de 100 meter vrijeslag, de Fransman Alain Bernard. Hij flikte het om de Olympische kampioen te verslaan en had aan de finish een voorsprong van 0.08 seconde op Frankrijk.

❖ De Tunesiër Oussama Mellouli behaalde in Londen 2012, zowel op de 1500m vrijeslag, (brons) als op de 10km openwater (goud), 2 medailles.

❖ In Londen werden bij de mannen 2 zilveren plakken uitgedeeld op de 200m vrijeslag aan de Zuid Koreaan Park Tae-Hwan en de Chinees Sun Yang. Hetzelfde deed zich voor op de 100m vlinderslag waar de Zuid Afrikaan Chad Le Clos en de Rus Jevgeni Korotysjkin gelijk aantikten.